

Letošní druhé předjarní číslo

Dřeváku

časopisu moderního cool pubertáka

A to jaro furt nikde...

Ještě pořád mrzne,
v příkopech leží sníh.
Sotva skřivan vrzne,
raději by ztich'.

Zima je jak v psírně,
vrány hned tak neodletí.
Zkouší se jen mírně
na začátku pololetí.

Ať raší tráva a pučí jívy,
květiny kvetou a ptáci zpívají!
My tady rostem' jak v lese dříví,
myslíme na holky zjevně i potají.

NK

Ačkoli někteří tvrdí, že sem tam je už vzduch cítit jarem, a blbnou podle toho, jiní mají stále plnou hlavou zimy. Zima je dobře hustá roční doba, protože je zima. Na začátku zimy nás zaskočila ledovka, na jejím konci jsme byli zase překvapeni, že sněží.

Sněží, zvlášť v zimě

Když jsem se ráno probudil, vypadalo to stejně jako včera, jen s tím rozdílem, že sněžilo. Jak jsem se loudal na zastávku, uchvátily mě rampouchy na domech. Vypadalo to jako z pohádky. Rampouchy cinkaly jako xylofony a byly tak tlusté jako má dlaň. Okolní stromy byly celé zledovatělé a z trávy se staly ledové stonky. Cestou jsem potkal paní učitelku Tománkovou, která šla do Dřevohostic pěšky. Když už měl přijet autobus, tak nepřijel, proto jsem se vydal s Davidem a Zuzanou po stopách paní učitelky. Pozoroval jsem okolní krajinu a bylo to úžasné. Všechny stromy byly pokryty ledovkou a celá cesta byla zasněžená. Najednou jsme uslyšeli autobus, který se teprve pomalu škrábal k Radkovám. Raději jsme tedy pokračovali do Dřevohostic a v půlce cesty nás řidič autobusu vzal bez placení, takže jsme

zbytek dojeli zadarmo a byli jsme rádi, že se vezeme v teple. Před školou to vypadalo, jako kdyby měly oba obrovské buky spadnout. Ve třídě jsem rozbil bonbony, protože jsem měl narozeniny, a všichni zmrzlí spolužáci se na ně vrhli a gratulovali mi. Byly to mé nejhezčí narozeniny.

Matěj Kantor

A ještě na skok do nejkrásnějších svátků v roce Dřevohostické koňandy televizními hvězdami

Andělé, čerti a jejich ďábelské či andělské koně se sešli 7. prosince v areálu za tenisovými kurty v Dřevohosticích. Akci pořádal jezdecký klub Gracie. Po 11. hodině vyjeli účastníci výšlapu do dřevohostického lesa směrem k obecní chatě. Všichni byli rozděleni

na dvě části - na krokový, který vedl oslík Bruno, a klusový, který letos vedl strašidelný čert. Přijela i televize, takže jsme byli v televizních novinách. Cestou na chatu byly pro děti nachystány hry. V klusovém houfu ztráceli čerti rohy a šátky, andělé svatozáře a křehká křídla. Na obecní chatě čekalo pohoštění –

Mikulášova klobása, svařák sv. Simony, čaj a mnoho jiných posvátných dobrůtek. Po zahřátí u rozpáleného ohně byli vyhlášeni vítězové každá kategorie o nejkrásnější, nejstrašidelnější, prostě ze všech nejlepší masku. Každý mohl zůstat u chaty, jak

dlouho chtěl. Akce se velmi vyvedla a všichni andělé, čerti i koně byli spokojeni.

Nad'a Klvaňová, foto jkgracie

Nákupní inspektoři se vydali na předvánoční trhy. Podělte se s nimi o postřehy s vůní slavnostních dobrůtek z tržišť našich, ba i cizozemských.

VÁNOCE ZAČÍNÁJÍ NA TRZÍCH

V pondělí 22. prosince jsme se podívali do Přerova na vánoční trhy. Náměstí bylo nádherné, všude vánoční ozdoby a krásný vánoční stromeček. Koupili jsme si tam bramborák a byl výborný. Prošli jsme stánky a nakoukli do elektra, jestli nemají něco, co by mohl donést Ježíšek. Pak jsme šli znovu projít stánky, abychom ještě dokoupili nové ozdoby na stromeček. Domů jsme přivlekli docela dost věcí. Nejvíc se mi tam líbili keramičtí pejsci, ti byli opravdu krásní.

Lenka Kubálková

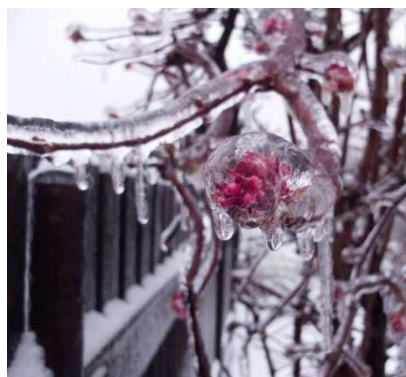
O první adventní neděli jsme byli na vánočních trzích v Olomouci.

Stánky se rozložily jako obvykle přes obě dvě náměstí. Všude voněly punče, klobásy a jiné dobroty. Hromada stánků s punčem na Dolním náměstí mě překvapila. „Jak se

můžou uživit, když je jich tu tak moc?“ divily jsme se s mamkou. Pak jsme si všimly vánočních baněk a šly jsme se na ně podívat. Po dlouhém rozmýšlení jsme koupily tři kočičky s barevnými mašlemi a vydaly se s mamkou hledat stánek s belgickou čokoládou. Ten ale na místě, kde byl posledně, nestál. Musely jsme obejít celé náměstí, než jsme jej našly. Usměvavá paní nás přivítala a nalila nám do kelímků s čerstvým ovocem belgickou čokoládu. Mně ještě navrch nasypala čokoládové minipečičky. Dobrota jako vždy, ale že to stálo peněz! Jen za jedny jahody jsme totiž zaplatili kolem 90 Kč! Mlsný táta koupil ještě klobásy, které svůdně voněly celým autem, a on se nemohl soustředit na řízení.

Káťa Pechálová

23. prosince jsme vyrazily já, maminka, tatínek a mladší bráška hned ráno, že pojedeme na vánoční trhy do Olomouce. Už cestou jsme začali pojídat vánoční pochoutky – třeba

ve vlaku jsme měli párek v rohlíku, který jsme si koupili ještě na nádraží. Na olomouckém náměstí jsme si šli ze všeho nejdřív koupit výborný skořicový trdelník. Potom jsme malého brášku posadili na kolotoč a tatínek s maminkou se šli podívat po vánočním kaprovi. Jen kolotoč dojezdil, šli jsme s bráškou za maminkou, aby nám koupila veliký perník, co jsme viděli ve stánku. Chvíli jsme se procházeli po nákupním centru Olomouc city a nakupovali vánoční dárky, tím nám vyhládlo a museli jsme si dát oběd a po obědě zákusek. Nakonec jsme se přečpaní vraceli domů.

Nikol Ševčíková

Na Silvestra jela celá naše rodina do Rakouska obdivovat zimní trhy a jejich krásnou výzdobu. Na tržnicích bylo docela draho, a proto mamka rozhodla, že

půjdeme nakoupit dárky pro všechny do supermarketu. Na chvíli mi bylo líto, že nejsem o Silvestru doma, nemluví na Skype s Míšou a nepouštím petardy s taťkou. Měla jsem taky strach u Zrzu, která se vždy na Silvestra hrozně bojí a zalézá pod vanu. Ovšem můj kocourek Charlie jel do Rakouska s námi. Samozřejmě na vořítku.

Nikolka Tauvinklová

VÁNOCE, ty jsou zkrátka nej -

Nejlepší vánoční jarmark

Vánoční jarmark mě překvapil, protože jsem ještě nic takového dosud nezažila. Všechny třídy měly na lavicích své krásné výrobky. Udivilo mě, že se prodávala i horká čokoláda, a tak jsem ji ochutnala. Líbil se mi předvánoční klid a pohoda i vystoupení živého betléma, na které se přišla podívat spousta lidí, a na konci poděkovali potleskem. Na prodej byly i háčkované baňky, čaje a různé vánoční zápichy. Třetí třída byla převlečená za anděly a to bylo moc pěkné. Jarmark se mi moc líbil a přinesl mi atmosféru Vánoc.

Tereza Ondroušková

Já jsem byla na školním jarmarku, kde jsem hrála i v živém betléme. Šla jsem se podívat na stánek naší 6. třídy a byla jsem ráda, že u nás lidé nakupovali v tak velkém počtu. Potom jsem se obešla stánky ostatních tříd a nakonec zamířila do ředitelny, kde měl sraz celý živý betlém. Měli jsme tam hereckou šatnu, ale buď bylo moc herců, nebo je ředitelna zkrátka malá, prostě se tam všichni ne a ne vlézt – a k tomu si přimyslete, hromadu křídel, pláště, koruny, myrhu a kadidlo, jesličky a malé dítě – nakonec jsme byli rádi, že jsme vypadli a šli hrát.

Adéla Olšanská

Nejbáječnější kapři

23. prosince před Štědrým dnem prodával strýc kapry a taťka, já a brácha jsme mu šli pomoci. Prodej měl začít v 1 hodinu odpoledne, ale někteří lidé přišli už 12:30. V 13.00 se fronta táhla až na chodník a taťka nestíhal zabíjet kapry. Někteří zákazníci chtěli kapra živého, aby se s ním

mohli potěšit doma ve vaně, jiní řekli: Zabít, někteří vykuchat, nechat vnitřnosti, a dokonce i naporcovat! Já jsem rozdávala svařák, který byl pěkně horký. Konečně se setmělo a lidé přestali chodit. Taťka měl zmrzlé a fialové ruce, strýc trochu

natržený podběrák, brácha byl celý mokrý jak vodník, teta drhla zašpiněný, mokrý a kluzký stůl a já jsem chytla rýmu. Mamka, když přijela, se zhrozila – žádný kapr živý, protože jsme je neměli kam dát, a všichni mokří! Chvilíčku hubovala, ale zlost ji přešla hned. Doma jsem si lehla do postele a hned jsem spala.

Pavla Pešáková

Nejštědřejší den

Začaly Vánoce a maminka se dala do cukroví. Upekla ho tak mnoho, že máme dost až doteď.

Pak udělala salát a na Štědrý den měli jsme rybu, která byla moc dobrá. Jen jsme dojedli, přišel komínem Ježura a donesl mi fakt celkem dost dárečků. Hlavně ponožky jako každý rok.

Dominik Starý

Nejlepší dovolená

O vánočních prázdninách jsme byli lyžovat v Jeseníkách. Musela jsem si vzpomenut, jak se vlastně lyžuje. Ale stačila první jízda a hned jsem věděla, jak se to vlastně dělá. Lyžoval se mnou tatínek a mamka stála dole, protože neumí lyžovat, a chytala nás. Když jsme přišli do ubytovny, taťku bolely strašně nohy a záda, protože nelyžoval pětadvacet let. Na druhý den tatínek šel na mysliveckou naháňku. Směla jsem jít s ním a mám velký zážitek. Maminka taky naháněla divokou zvěř s ostatními myslivci. Viděla jsem jelena a tři laně. Tatínek jednou vystřelil po třetí lani, ale minul. Pak jsme tu laň dohledávali, ale nenašli jsme ji. Po naháňce jsme šli ještě lyžovat a potom jsme už jeli domů. Byla to nejlepší zimní dovolená ze všech.

Míša Macková

Nejlepší lyžování

O vánočních prázdninách jsme byli lyžovat na Rusavě. Zaplatili jsme si deset jízd na vleku, ale hned se vytvořila velká fronta. Poprvé jsem se bála, ale strach mě hned přešel. Svah byl dost hrbolatý. Jeden pán jel úplně dobře, ale pak najel do hustého sněhu a spadl. Nemohl se ani hýbat, bolela ho záda, a tak si pro něho přijela sanitka. Mamka se potom už trochu svahu bála.

Ovšem poslední lyžování v roce 2014 bylo SUPER! ☺ Po týdnu jsem s taťkou byla na Trojáku, ale nelyžovala jsem. Jezdila jsem na snowboardu. Jsem zatím začátečník, a tak si tatínek nevzal lyže, protože mě hlídal, abych si něco neudělala, nebo kdybych si nevěděla rady, aby mi

napověděl. Oblekla jsem se moc teple, a tak mi bylo velké horko, po půlhodině mě docela obstojně bolely nohy a byla jsem celá mokrá, což se mi líbilo.

Míša Mikešková

Opožděný lyžák na Rusavě se vyvedl.

Na lyžák jsme se letos těšili jako hrom, ale příroda si s námi pěkně zahrávala. Už jsme byli sbalení a natěšení, když paní ředitelka začala v neděli 11. ledna odpoledne obvolávat všechny lyžaře: „Lyžák se nekoná, protože není na čem lyžovat. Ale nebojte, jenom co nám napadne učební pomůcka, jdeme na to.“

A skutečně – jen začalo sypat, paní učitelky Jakubálová a Číhalová daly pokyn, abychom tasili lyže a vzhůru po svahu dolů. Sněhové podmínky byly báječné, až nám všichni záviděli. Jenom Kuba si přišlápl jednu lyži a teď skáče o berlič jako klokan.

Silvestr, nejveselejší den v roce

Silvestrovská vycházka do dřevohostického lesa přilákala letos davy. Bylo příjemně, čerstvě nasněženo a hladové poutníky ze všech okolních obcí přitahovala vůně zabíjačkových dobrot jako magnet železné spony...

Vyšli jsme s kamarády kolem půl jedenácté a cestou jsme se využili pár centimetrů čerstvého sněhu – koulovali jsme, padali a bobovali. Po cestě jsme pili čaj a maminky nám daly velmi dobré cukroví. Když jsme došli až na chatu, pochutnali jsme si na guláši a dobré klobáse. Maminky a tatínci si dali svažené víno, my děti jsme si popíjely čaj. U chaty byli koně, které jsme si hladili. Potom jsme si chtěli postavit bunkr za studnou, ale náš velkolepý projekt jsme nestihli. Cestou domů jsme našli prudký svah, ze kterého jsme jezdili. Potom jsme se zastavili na limonádu a na slané tyčinky.

Monika Albertová

Na cestě k myslivecké chatě jsem potkala docela hodně kamarádek ze třídy. S Nikčou jsme si povídali o Vánocích, co jsme dostaly my, co kdo z rodiny a tak. Zabíjačkových pochoutek jsme si užívali aspoň hodinu. Cestou zpět domů strýc táhl bratra na bobech, a když jsme uviděli větší kopeček, sjeli jsme si všichni. Z Nahošovic to nebylo vůbec daleko. Patricie Jakubcová Na Silvestra už konečně sněžilo a děti si mohly užít zimní radovánky. Děcka jezdila sem a tam, převracela se a koulovala se. A já jsem si troufl na nejprudší kopec u chaty, hned vedle staré rozhledny. Jízdy odtud byla opravdu skvělá a hodně rychlá,

dokonce tak rychlá, že jsem vyjel sněh až na listí pod ním.

Svištěl jsem z kopce a za mnou vlálo to suché listí a litaly drny. Nezapomněli jsme ani na pořádný myslivecký guláš, který byl výborný. Prodával se tam svařák a kusy vepřového. Samozřejmě nikdo nezapomněl na koníčky, kteří přišli na vycházku i s malým oslíkem, na kterém si mohly zajezdit menší děti. I psi přišli se svými páníčky oslatvit konec roku. Myslím, že si to všichni užili, i když jsem já na kopci rozbil boby, ale naštěstí byly babiččiny a té to ani tak moc nevadilo. Vypadal jsem jako lesní muž a naše paní ředitelka mi musela obrat mech a trávu z hlavy. Kdo si chce pořádně zajezdit, nesmí zkrátka koukat na nějaké ty modřiny a boule. *Ladislav Roubalík*

Ohňostroje, to nás baví

Na Silvestra 31.12 jsme jeli do Vítkova na ohňostroj. Zabloudili jsme na dálnici, takže cesta byla poněkud delší. Ohňostroj měl začít v 5 hodin, což jsme nestíhali, a tak jsme zůstali za Vítkovem, že se budeme dívat odtamtud. Nic jsme ale neviděli, a tak jsme popojeli do města. Jen jsme zaparkovali, začalo to. Viděli jsme luxusní ohňostroj z auta, které bylo příjemně vyhřáté. Pustili jsme si k tomu písničky a nemuseli jsme mrznout venku. Celý ten cirkus trval asi deset minut, ale po pěti minutách nám připadalo, že střílejí přímo na nás. Jedna raketa vybuchla úplně blízko, ale pak se rozplynula. Jakmile ohňostroj skončil, přestala hrát i hudba, jako kdyby to bylo načasované. A pak jsme jeli k tetě oslavovat Silvestr.

Míša Brtníčková

Asi o půl jedné jsme šli na náměstí na ohňostroj. Já jsem se bála vylézt z domu, protože sousedi spustili strašnou kanonádu. Cestou jsme viděli ještě asi tři další ohňostroje. Na náměstí odpálil úřední ohňostroj kastelán a další lidé tam stříleli petardy. To byly strašné rány!

Ohňostroj se mi velice líbil, ale záblesky mi po chvíli dělaly zle na oči. Potom jsme si popřáli s lidmi šťastný nový rok. Ohňostroj skončil a celé náměstí smrdělo jako v pekle. Šli jsme domů a z okna jsme viděli další ohňostroj v Přerově.

Aneta Mizerová

Krásné silvestrovské radovánky

30. prosince k nám do Čech přijela sestřenice, která tu zůstala i na silvestrovský ohňostroj, protože její rodiče byli pryč. Hráli jsme různé společenské hry, ale výhradně, jako správní pubertáci, jsme posílali svým kamarádkám srandovní fotečky a byli na mobilech. ☺

31. prosince jsme se už hrozně moc těšili na Nový rok. Zhruba v 11:30 jsme se začali šíleně nudit, a proto jsme byli strašně šťastní, že už jdeme ven podívat se na ohňostroj, který naše obec chystá každý rok. Byl to nádherný a dlouhý ohňostroj. Začínal ale pouze slabými výbuchy, a já se bála, že ty pořádně silné rány vůbec nepřijdou, ☹ ale pak jsem se konečně dočkala. Velké výbuchy pokračovaly takovými praskajícími „žížalkami,“ což vypadalo, jakoby nahoru vyjela velká čára, která vybuchla a jiskřičky se začaly vlnit jako hadi. Když obecní ohňostroj skončil, tatínek odpálil náš ohňostroj, který byl zakoupen v Hypernově. Potom jsme si všichni popřáli všechno nejlepší a ještě jsme si říkali různá novoroční předsevzetí. Pak jsme se dopravili domů. Byl to moc krásný Silvestr, ale přesto jsem byla ráda, že můžu zalehnout do vyhřáté postele a konečně, poprvé v novém roce, usínat.

Jana Cahlíková

Tříkrálová sbírka

má už dlouhou tradici. Trojice králů jsou 6. ledna mnoha občany očekávány. Bibličtí panovníci nebo mudrcové mají krásná roucha, zpívají svou koledu a přinášejí mír a klid do našich domovů.

6. ledna se v **Dřevohosticích** pořádá každý rok Tříkrálová sbírka. Letos naverbovala paní ředitelka pět skupin a to máme (3 x 5) patnáct králů. Do jedné skupiny jsme se přihlásili i já, TŠ a Kachna. Naše trasa vedla celou Dolní a Lesní ulicí a skoro v každém domě jsme

dostali peníze a něco sladkého. Naše skupinka vybrala pro Charitu 4 666 Kč, ale když jsme se konečně vrátili na radnici, byli jsme dost umořeni, jako kdybychom šli pěšky až do Betléma. Nevadí, párek a čaj nás zase postavily na nohy.

Martin Foukal

My, radkovští tři králové, jsme se ve 4 hodiny odpoledne sešli u domu paní Hanzlíkové a šli jsme přát obyvatelům šťastný nový rok, napsat na vrata K+M+B a vybírat peníze pro charitní sbírku. Já jsem šel za Baltazara, Tomáš představoval Kašpara a jeho bratranec Melichara. Byl jsem opravdu černý a někteří občané **Radkov** mě vůbec nepoznali. Celou vesnici jsme obešli asi za dvě a půl hodiny.

Matěj Kantor

Kvíz pro znalce:

Co znamená nápis **K+M+B+**, popř. **C+M+B+**, který píšou posvěcenou křídou koledníci na zárubně dveří?

- Kašpar, Melichar a Baltazar**
- Nezapomeň si **klíče, mobil a brýle.**
- Christus mansionem Benedikt**, tedy Kristus (ať) požehná domu.
- Koledníkům **mazanec a bábovku**, což mělo hospodyním připomenout, aby byly štedré.

Potok v zimě

V zimě jsem šla nakrmit kachny a v dálece na kameni jsem viděla krásně zbarveného ledňáčka. Hodila jsem jeden rohlík a ze všech stran se seběhlo asi čtyřicet kachen, byla to nádhera. A jak jsem je tak krmila, pozorovala jsem po očku toho ledňáčka. Měl krásně zbarvenou hlavičku do modrobílé barvy a oranžové břicho. Kachny ho asi rušily, tak přeletěl na strom nad potok a neposeděl ani chvíli a odletěl pod most. Vrátila jsem se odpovědně ke krmení kachen. Moc se mi líbili samečci i samičky. Samičky měly hnědošedou barvu a samečci kovově zelené hlavičky a citronově zbarvené zobáčky. Měli modrá zrcadla na kraji křídel a šedobílou barvu těla a sem tam hnědé pásy. Potom mi už došel rohlík, tak jsem musela jít domů, ale budu je ještě chodit krmít a pozorovat.

Nikol Josieková, foto Terka Caletková

MÓDNÍ OKÉNKO

Ze zimní královny jarní vílou

Zatímco nám ve vlasech tají poslední zbytky sněhových vloček, vzpomínáme na vůni skořice, která nám tolik připomínala Vánoce. Tato doba je už dávno pryč a vrátí se nám až zase po roce. Každá z nás určitě myslí na to, jak vyměnit trendy kožichy za jarní a svěží kabátky, plné prvních paprsků sluníčka, které nám rozzáří naše bledé tváře, ještě stále zarudlé od posledních zimních mrazíků. Letošním hitem jsou červené kárované kabátky, ovšem červená je stále ještě barvou připomínající nám Vánoce, proto přichází na trh i světle zelenavé jarní barvičky, které zahřejí pouze pohledem. Mimo ně a kárované vzory, popravdě viděla jsem i několik puntíkových kabátků klasicky bílé a černé barvy, i když přišly mi možná až příliš přemrštěné. Uznejte, která z vás by chtěla vypadat na jaře jako slunéčko sedmítečné!

V Miláně byla minulý týden předvedena nová kolekce nazvaná Polibek jara. Samozřejmě kromě kabátů jsou módním výstrelkem hlavně boty. Ledy už roztály, námrazy ustávají a obchodníci se radují. Vždyť spousta z nás si kupuje „přechodné boty,“ které nejsou ještě ani jarní, ale zároveň to už nejsou ani vysoké zimní zateplené kozačky.

Barbora Pročková

CO NÁS BAVÍ aneb Pozvánka do světa našich hobby - pokračování z minulého čísla

Mažoretka Jana Sedlářová

Mažoretka jsem už od druhé třídy. Všechny začátky jsou těžké, ale pravidelným tréninkem a tvrdou prací ovšem dokážete to, co se chcete naučit. Chodila jsem do mažoretok k panu učiteli Gajzbacherovi.

Naučil mě, jak držet řadu, takové lehké základy baletu, mnoho dalších prvků, se kterými jsme byli na soutěžních vystoupeních. Po pár letech, asi v páté třídě, jsem přešla do Tanečního souboru Stars Bystřice pod Hostýnem. Tam jsem začala úplně jinak – nejprve cvičit sólo s pompony a až pak jsem se přihradila do skladeb a jiných choreografií. V Tanečním

souboru Stars mě cvičí až doteď Jana Kroupová a Iva Svobodová. Ty ovšem taky vycvičil pan učitel Gajzbacher. Náš taneční soubor pořádá různé akce např. Podhostýnský pohár, Hvězdné Vánoce, Podhostýnská miss a minimiss.

Na soutěžích se nám v celku daří. V roce 2013 jsme se dostali na Mistrovství Evropy v Brně. Tam naše seniorky skončily na třetím místě, což je pro nás opravdu velký úspěch. Každý rok také jezdíváme na mistrovství České republiky v Jaroměři. Tento rok se koná pátý ročník Podhostýnského poháru, tak se na vás budeme těšit.

Do mažoretok chodím strašně moc ráda, protože každý týden potkávám skvělí kolektiv, moje úžasné trenérky a vedoucí souboru.

Bikrosář Ondra Gajdošík

Bikros je náročný sport jak na fyziku, tak i na strategii a taktiku závodění, a hlavně na peníze. Správný závodník by měl mít motokrosové kalhoty, dres, rukavice, integrální přilbu, tretry, krční chránič, krunýř a brýle. Dres je dobré místo na zviditelnění sponzorů, název klubu a jméno jezdce. Správný jezdec se neobejde bez svého speciálně upraveného 20 palcového BMX kola. V České republice se jezdí čtyři typy závodů. Moravská liga a Český pohár jsou určeny pro závodníky z regionů Moravy a Čech. Českomoravský pohár je celostátní a v polovině sezóny se jede čtvrtý a také nejdůležitější závod – Mistrovství ČR, na který se sjede celá republika, protože každý chce tento prestižní závod vyhrát. Já jsem byl minulý rok šestý z 24 jezdců.

<http://www.rubenatyres.eu/rubenak-jan-svub-suverennim-mistrem-cr-bmx/t-783/>

<http://www.vejnar.com/zvirata2/>

Kája mně seznámila s koněm jménem Gordon. Byl to poslušný, klidný, strakatý, sedmiletý hřebec, který mně už mnoho zkušeností. Kája ho nejdřív vyhřebelcoval a potom osedlala a řekla: „No, tak nasedat!“ Zděsila jsem se: „Teď? Už?? Já nevím ani, jak koně řídit!“ Ale zvědavost zvítězila nad strachem, a já jsem se vyhoupla do sedla, jako jsem to viděla ve filmech. Poté mně Kája naučila jak správně sedět, jak držet otěže, jak koně řídit, dát nohy do třmenů a spoustu dalších věcí. Potom si šla pro svého koně jménem Šona. Byla to starší klisnička, taky strakatá a trochu tvrdohlavá, ale milá a hezká. Jeli jsme do jízdárny, kde mně Kája naučila nějaké cviky. Ani nevím jak, ale dvě hodiny uběhly a my musely skončit s ježděním, jít koně odsedlat, nakrmit je a zavést do ohrady. Od té doby jsem si koně úplně zamilovala a s Kájou ke koním chodím pravidelně.

Při příštím pokračování naší HOBBY RUBRIKY se seznámíme se sjezdy horských kol Dana Mikešky a s tím, jak krušné začátky prožila s koňmi Hanička Tučková.

O zvířata není ve škole nouze:

„Teda já vám musím říct... ta Viktorie! Ona dnes přišla do školy s kočkou! Už ju ale nemá, nese ju dom!“ zvěstoval onehdá druhák Filda jarní výlet kamarádky kočky.

<http://www.astrohled.cz/esoterika/kristalova-koule/>

Horoskop

Věštkyně Veronika Slezáková nahlédla do své křišťálové koule, aby našim čtenářům předestřela, co je čeká a nemine v jarních dnech.

Beran: Neváhejte a trochu i zariskujte, budete mít téměř 100% jistotu, že se vám vše dobré vrátí zpět, ale pozor na to, jak se chováte k ostatním, to by se vám také mohlo vrátit a možná ne v dobrém.

Býk: Příliš se nepřetěžujte a nenakládejte na sebe moc úkolů či zodpovědnosti, pravděpodobně to nevydržíte a zhroutíte se nebo naopak svou práci neodvedete dobře.

Blíženci: Bohužel, blízcenci nebudou mít zrovna štěstí v březnu, smůla ve vztazích bude střídát smůlu ve škole, ale nenechte se strhnout negativními pocity, vaši nejbližší vás jistě podpoří.

Rak: V březnu budete mít plno energie, proto neváhejte, sbalte se a klidně vyjeďte přes jarní prázdniny někam na túry či praktikujte jakékoliv sporty, neválejte se doma a energii využijte.

Lev: Budete mít velmi velkou smůlu, pokud možno se vyhýbejte situacím, kdy by, jste museli riskovat, nevyplatilo by se vám to. Ale nezoufejte, vše se zlepší.

Panna: Březen je pro panny skvělý měsíc. Pokud se budete snažit, tak budete mít záruku, že se vám bude dařit jak v učení, tak i v přátelských vztazích, navíc se u vás budete štěstí držet celou dobu.

Váhy: Březen pro vás bude vhodnou dobou pro zhubnutí kil z prosincového cukroví a zároveň možnost pro navázání novým vztahů.

Štír: I přes počáteční nesnáze v novém pololetí se nenechte otrávit, postupně se věci spolu s vaším prospěchem změny k lepšímu.

Střelec: Zbytečně nezaahávejte a věnujte se svým koníčkům a blízkým, mohli by si také myslet, že se jim nevěnujete dostatečně a pak by vznikaly zbytečné konflikty, což nemáte za potřebí.

Kozoroh: Učení vám půjde od ruky, ale nenechte se zaslepit chválou, mohlo by to způsobit také váš pád, ale využijte své příležitosti a nasbírejte dobré známky.

Vodnář: Nestrachujte se, máte-li dlouhodobější zdravotní problémy, vše vyřeší čerstvý březnový vzduch a slunce, proto neleňte doma a vydejte se do jarní přírody.

Ryby: Sice se říká „Březen – za kamna vlezem“, ale tohle nebude platit pro vás, jarní březnové dny vás nabijí energií a vám se bude jen dařit, možná s menším škobrtnutím ve škole.

Mňam! S Filipem Broskví

Jarní špagetky:

Špagety..... 95 g
Bazalka..... 75 g
Rukola..... 25 g
Česnek..... 3 stroužky
Olivový olej..... 4 lžíce
Sůl
Pepř
Parmazán

Postup: Rozmixujeme bazalku, rukolu a česnek. Přilijeme olej a lehce promícháme. Osolíme, opepříme a znovu lehce promícháme. Necháme odležet v chladné místnosti. Zatím si uvaříme špagety. Já je osobně před varem zlomím na polovinu, protože mají různou délku podle značek. Vodu lehce osolíme a necháme vařit 4 až 8 minut tak aby byly špagety al dente. Špagety přecedíme a propláchneme studenou vodou, aby nelepily. Nandáme špagety na talíř, pokapeme naším zeleným dipem a posypeme na jemno nastrouhaným parmazánem. Dobrou chuť!!!

(Tehle recept vařte na vlastní nebezpečí!)

Filip Broskev Procházka

Rychlé zprávičky na poslední chvíli

Hurá na led!

Děkujeme Městysu Dřevohostice a Výchovnému ústavu Dřevohostice, kteří zařídili našim dětem už dvakrát parádní bruslení na Zimáku v Přerově i s dopravou. Zpřijemnilo nám pololetní a jarní prázdniny a donutili nás, abychom se zvedli od počítačů a mazali něco se sebou dělat!

Vodění medvěda školkou a školou

jsme letos museli přeložit na čtvrtek 12. února, protože paní ředitelka celý pátek učí a nikdo jiný s námi blbnout nechtěl. Šelmu tradičně vodili osmáci a maskary přijely ze všech koutů zeměkoule:

Mexičan z Ameriky (Eva), Eskymák ze severu (Hanka), černoš z Afriky (Martin), Arabka pochopitelně z Arábie (Terežka) a Čiňanka z Asie (Verča). U nás je kromě medvěda Ondřeje přivítala slaměná Julie.

Svatého Valentina jsme nijak zvlášť neslavili, ale podle ankety na našich webových se na dáreček z lásky těšilo 33 % odpovídajících. Doufáme, že se jim nějakého toho srdíčka dostalo... a možná i pusenky!